

BESCHIKKING
van het Benelux Comité van Ministers
betreffende de erkenning van de vaarbevoegdheidsbewijzen van zeevarenden
in verband met reizen nabij de kust

M (2020) 8

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 1, onder b), van het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer,

Gezien voorschrift I/3, paragraaf 2 en 5, van de bijlage bij het Internationaal Verdrag betreffende normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst, gedaan te Londen op 7 juli 1978 (STCW-verdrag¹),

Gezien artikel 7, paragraaf 1bis en 3bis, van richtlijn 2008/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden (herschikking),

Overwegende het gezamenlijk belang van de Benelux-landen om onderling een regeling te treffen met betrekking tot de erkenning van de vaarbevoegdheidsbewijzen (de zogenoemde *Certificates of Competency/CoC*) van zeevarenden voor wat betreft beperkingen tot reizen nabij de kust zoals door de Benelux-landen omschreven,

Overwegende dat de Benelux-landen de vaarbevoegdheidsbewijzen van zeevarenden voor wat betreft beperkingen tot reizen nabij de kust zoals door hun omschreven zullen erkennen indien aan alle vereisten van het STCW-verdrag is voldaan, met dien verstande dat:

- 1) Reizen nabij de kust zijn omschreven door België en Nederland,
- 2) De grenzen van reizen nabij de kust zijn opgenomen in de officiële verklaringen afgegeven overeenkomstig voorschrift I/2, paragraaf 5, 6 of 7, van de bijlage bij het STCW-verdrag,
- 3) Geen beperkingen wat betreft diensten uitsluitend op bepaalde scheepstypen zijn opgenomen in de officiële verklaringen afgegeven overeenkomstig voorschrift I/2, paragraaf 5, 6 of 7, van de bijlage bij het STCW-verdrag, en
- 4) De grenzen van reizen nabij de kust zijn opgenomen in de vaarbevoegdheidsbewijzen, voor zover dit in overeenstemming is met het STCW-verdrag,

Overwegende dat het aldus mogelijk is om tussen de Benelux-landen een regeling te treffen welke voldoet aan voorschrift I/3, paragraaf 2 en 5, van de bijlage bij het STCW-verdrag,

¹ "International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers".

Overwegende dat dergelijke regeling geen afbreuk doet aan de tussen de Benelux-landen geldende afspraken zoals neergelegd in beschikking M (2016) 6 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de intra-Benelux wederzijdse erkenning van maritieme trainingsinstituten en de door deze instituten afgegeven bekwaamheidsbewijzen voor zeevarenden (wat betreft de zogenoemde *Certificates of Proficiency/CoP*),

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

- a) "Richtlijn 2008/106/EG": richtlijn 2008/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden (herschikking), zoals laatstelijk gewijzigd door richtlijn (EU) 2019/1159 van 20 juni 2019 en inclusief eventuele wijzigingen van latere datum;
- b) "Reizen nabij de Belgische kust": reizen binnen een vaargebied onder jurisdictie van het Koninkrijk België dat zich uitstrekt tot dertig zeemijlen uit de Belgische kust;
- c) "Reizen nabij de Nederlandse kust": reizen binnen een vaargebied dat zich uitstrekt tot de Nederlandse territoriale zee in Europa en de in de "Rijkswet instelling aansluitende zone" bedoelde aansluitende zone van het Koninkrijk grenzend aan de Nederlandse territoriale zee in Europa;
- d) "Bevoegde autoriteit": elke autoriteit die door een regering van een Benelux-land is aangewezen als bevoegd voor de operationele uitvoering van deze beschikking.

2. Naast het bepaalde in lid 1, zijn voor de toepassing van deze beschikking de definities van richtlijn 2008/106/EG van toepassing.

Artikel 2. Erkenning van de vaarbevoegdheidsbewijzen

Voor zover afgegeven overeenkomstig de voorschriften II/1, II/2, II/3, III/1, III/2, III/3 en III/6 van de bijlage bij het STCW-verdrag, worden de vaarbevoegdheidsbewijzen van zeevarenden die door of namens een bevoegde autoriteit van een Benelux-land zijn afgegeven voor wat betreft reizen nabij de Belgische of Nederlandse kust zoals door het betrokken Benelux-land omschreven, door de bevoegde autoriteiten van de andere Benelux-landen erkend als overeenkomstig de eisen en beperkingen die van toepassing zijn met betrekking tot reizen nabij de kust zoals door hun omschreven.

Artikel 3. Bevoegde autoriteiten

Elk Benelux-land stelt elk ander Benelux-land alsook het Benelux Secretariaat-Generaal schriftelijk in kennis van de autoriteit of autoriteiten die overeenkomstig zijn interne regelgeving en bestuursorganisatie bevoegd zijn voor de operationele uitvoering van deze beschikking. Van elke relevante wijziging dienaangaande, waaronder wijzigingen in de taken, het adres of de contactgegevens van de bevoegde autoriteit, wordt op dezelfde wijze kennisgegeven.

Artikel 4. Veranderende omstandigheden

1. Elke bevoegde autoriteit stelt elke andere bevoegde autoriteit alsook het Benelux Secretariaat-Generaal schriftelijk in kennis van relevante veranderingen in de voorschriften of het beleid van het betrokken Benelux-land in verband met reizen nabij de kust, opleiding of diplomering, in het bijzonder wanneer dergelijke veranderingen van invloed kunnen zijn op de goede werking van deze beschikking.
2. Indien dergelijke veranderingen nopen tot een wijziging van onderhavige beschikking, plegen de bevoegde autoriteiten met elkaar overleg in het kader van een werkgroep als bedoeld in artikel 12, onder b), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie.
3. In geval van wijzigingen van het STCW-verdrag of richtlijn 2008/106/EG, dan wel enige andere in het kader van de Europese Unie vastgestelde rechtshandeling, die van invloed zijn of kunnen zijn op de goede werking van deze beschikking, plegen de bevoegde autoriteiten met elkaar overleg op dezelfde wijze als bedoeld in lid 2.
4. Over het in lid 2 en 3 bedoelde overleg brengt de Benelux Raad verslag uit aan het Benelux Comité van Ministers. Zo nodig doet de Benelux Raad dienaangaande dienstige voorstellen aan het Benelux Comité van Ministers.

Artikel 5. Inwerkingtreding en uitvoering

1. Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.
2. De Benelux-landen doen de nodige wettelijke, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen.
3. Wanneer de Benelux-landen de in het tweede lid bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.

Gedaan te *Den Haag*, op *3/4/2020*.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

S. Blok

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2020) 8 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de erkenning van de vaarbevoegdheidsbewijzen van zeevarenden in verband met reizen nabij de kust

1. Algemeen

Met deze beschikking worden op basis van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie afspraken vastgelegd teneinde belemmeringen van het vrije verkeer van personen en diensten tussen de Benelux-landen op te heffen voor wat betreft zgn. “reizen nabij de kust” in Belgische en Nederlandse wateren. Meer bepaald, is het de bedoeling dat zeevarenden (ongeacht hun nationaliteit) die beschikken over een vaarbevoegdheidsbewijs (een zogenoemd *Certificate of Competency/CoC*) met een beperking tot reizen nabij de kust van het ene Benelux-land met dat bewijs kunnen varen aan boord van een schip met een vaargebied nabij de kust van het andere Benelux-land, op grond van een erkenning van dat vaarbevoegdheidsbewijs, zonder dat aanvullende eisen worden gesteld.

Deze doelstelling wordt nagestreefd binnen het hieronder omschreven kader.

a) *Het STCW-verdrag*

In het (herhaaldelijk gewijzigde) Internationaal Verdrag betreffende normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst, gedaan te Londen op 7 juli 1978 (hierna: STCW-verdrag²), zijn specifieke bepalingen opgenomen met betrekking tot reizen nabij de kust, waarvoor met “lichtere” vereisten volstaan kan worden dan voor reizen verder van de kust. Voorschrift I/3, paragraaf 2 en 5, van de bijlage bij het STCW-verdrag laat de partijen bij dat verdrag toe ter zake onderling een regeling te treffen, onder meer wat betreft de erkenning van vaarbevoegdheidsbewijzen met een beperking tot reizen nabij de kust.

b) *De EU-context*

Richtlijn 2008/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden (herschikking)³ (hierna: richtlijn 2008/106/EG) heeft de bepalingen van het STCW-verdrag in de EU-rechtsorde geïntegreerd en bijkomende voorschriften vastgesteld voor de EU-lidstaten om te verzekeren dat de opleiding van zeevarenden binnen de EU aan strenge kwaliteitsnormen voldoet. Bovengenoemde mogelijkheid tot het sluiten van overeenkomsten tussen lidstaten onderling met betrekking tot reizen nabij de kust is overgenomen in artikel 7, paragraaf 1bis en 3bis, van richtlijn 2008/106/EG. Artikel 5ter van richtlijn 2008/106/EG bevat enkele bepalingen over de erkenning van vaarbevoegdheidsbewijzen (paragraaf 2), alsook over de mogelijkheid voor lidstaten tot het stellen van beperkingen met betrekking tot reizen nabij de kust (paragraaf 5). Deze richtlijn heeft tot doel de wederzijdse erkenning van bewijzen van beroepsbekwaamheid te vergemakkelijken, maar de voorwaarden voor toegang tot werkgelegenheid worden er niet in geregeld.

c) *De Benelux-context*

Alle Benelux-landen zijn partij bij het STCW-verdrag. Vanzelfsprekend beschikken alleen België en Nederland over een vaargebied voor reizen nabij de kust; dat belet evenwel niet dat ook Luxemburgse

² “*International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers*”.

³ PB L 323 van 3.12.2008, blz. 33 (richtlijn zoals ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking laatstelijk gewijzigd door richtlijn (EU) 2019/1159 (PB L 188 van 12.7.2019, blz. 94)).

onderdanen, of zeevarenden op schepen die de Luxemburgse vlag varen, van de met deze beschikking beoogde voordelen kunnen genieten.

Voor de bovengenoemde overeenkomsten met betrekking tot reizen nabij de kust in Belgische en Nederlandse wateren, wordt ervoor gekozen deze in de vorm te gieten van een beschikking van het Benelux Comité van Ministers als bedoeld in artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie. Dergelijke beschikking laat immers toe juridisch bindende afspraken te maken tussen de Benelux-landen om de geviseerde belemmeringen weg te nemen, zonder daar een nieuwe door het verdragenrecht beheerste overeenkomst voor te moeten sluiten. Zij laat toe rechtszekerheid te bieden, in tegenstelling tot niet-bindende afspraken.

2. Artikelsgewijze toelichting

Preambule

Richtlijn 2008/106/EG draagt bij tot het wegnemen van belemmeringen binnen de EU voor het vrije verkeer van personen en diensten. Voortbouwend op dezelfde logica, vormt het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer de geëigende juridische basis voor onderhavige beschikking.

Bij het treffen van de beoogde onderlinge regeling wordt gekozen voor de erkenning, zonder aanvullende eisen te stellen, van een overeenkomstig het STCW-verdrag afgegeven en bevestigd Belgisch vaarbevoegdheidsbewijs met een beperking tot reizen nabij de Belgische kust voor reizen nabij de Nederlandse kust en, vice versa, van een aldus afgegeven en bevestigd Nederlands vaarbevoegdheidsbewijs met een beperking tot reizen nabij de Nederlandse kust voor reizen nabij de Belgische kust. De eisen en beperkingen die België en Nederland stellen in verband met reizen nabij de kust in hun wateren zijn immers overeenkomstig.

Daarbij wordt geen afbreuk gedaan aan het bepaalde in richtlijn 2008/106/EG met betrekking tot de erkenning van de beroepsbekwaamheid van zeevarenden (zie hoger), noch aan de bepalingen van beschikking M (2016) 6 van het Benelux Comité van Ministers, die betrekking heeft op de erkenning van maritieme trainingsinstituten en van bekwaamheidsbewijzen voor zeevarenden (de zgn. *Certificates of Proficiency/CoP*).

Artikel 1

Dit artikel bevat de toepasselijke begripsomschrijvingen. Aangezien deze beschikking een toepassing vormt van het bepaalde in artikel 7, paragraaf 1bis en 3bis, van richtlijn 2008/106/EG, sluit de in de beschikking gebruikte terminologie aan op die van de richtlijn en zijn de definities van de richtlijn hier van toepassing.

Zoals reeds gezegd beschikken alleen België en Nederland over een vaargebied voor reizen nabij de kust, dat zij elkeen in hun interne rechtsorde hebben omschreven. Voor België betreft dit reizen nabij de kust zoals omschreven in artikel 1, 19°, van het Koninklijk besluit van 24 mei 2006 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor zeevarenden⁴. Voor Nederland betreft dit reizen nabij de kust zoals

⁴ Belgisch Staatsblad, 31.05.2006.

omschreven in artikel 1, onder c), van het Besluit zeevarenden⁵. Voor de toepassing van onderhavige beschikking wordt het betrokken Nederlandse vaargebied echter beperkt tot het in Europa gelegen vaargebied dat zich niet verder uitstrekt dan vierentwintig zeemijlen; het betreft met andere woorden de in Europa gelegen Nederlandse territoriale zee en de aangrenzende zgn. aansluitende zone als bedoeld in de “Rijkswet instelling aansluitende zone”⁶, doch niet tevens de Nederlandse exclusieve economische zone (waarvoor zwaardere eisen gelden).

Wat betreft de “bevoegde autoriteiten” die in de praktijk zullen instaan voor de erkenning van de vaarbevoegdheidsbewijzen met een beperking tot reizen nabij de kust, dient elk land aan te duiden om welke autoriteiten het gaat. Thans betreft dit in België het Directoraat-Generaal Scheepvaart van de Federale Overheidsdienst (FOD) Mobiliteit en Vervoer, en in Nederland de Inspectie Leefomgeving en Transport van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat⁷. Toekomstige wijzigingen dienaangaande dienen doorgegeven te worden overeenkomstig artikel 3. De afgifte of erkenning van de betrokken vaarbevoegdheidsbewijzen is in Luxemburg om evidente reden niet aan de orde.

Artikel 2

Artikel 2 concretiseert de hierboven reeds uiteengezette wederzijdse erkenning van Belgische en Nederlandse vaarbevoegdheidsbewijzen met een beperking tot reizen nabij de kust. Het toepassingsgebied van deze erkenning strekt zich uit tot alle vaarbevoegdheidsbewijzen met een beperking tot reizen nabij de Belgische of Nederlandse kust (zoals in deze beschikking gedefinieerd), die zijn afgegeven in overeenstemming met het STCW-verdrag.

Artikel 3

Voor dit artikel wordt verwezen naar de toelichting die reeds bij artikel 1 is gegeven wat betreft de bevoegde autoriteiten.

Artikel 4

Bij de totstandkoming van de beschikking was richtlijn 2008/106/EG laatstelijk gewijzigd door richtlijn (EU) 2019/1159⁸. Het herhaaldelijk gewijzigde STCW-verdrag was laatstelijk gewijzigd op 25 november 2016. Aangezien toekomstige wijzigingen van richtlijn 2008/106/EG en van het STCW-verdrag de hier aan de orde zijnde problematiek zouden kunnen beïnvloeden, is het niet uitgesloten dat zij kunnen nopen tot een aanpassing van deze beschikking. Ook eventuele wijzigingen binnen de Benelux-landen kunnen in deze relevant zijn. Bijgevolg zullen de landen hier voldoende aandacht aan moeten schenken

⁵ Besluit van 23 augustus 2001, houdende bepalingen omtrent de bemanning van zeeschepen in de handelsvaart en de zeilvaart (Besluit zeevaartbemanning handelsvaart en zeilvaart) (Staatsblad 2002, nr. 25); opschrift gewijzigd per 1 april 2019.

⁶ Rijkswet van 28 april 2005 tot instelling van een aansluitende zone van het Koninkrijk (Staatsblad 2005, nr. 387).

⁷ Meer bepaald is wat Nederland betreft het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (“de administratie”) de bevoegde autoriteit en is de inspecteur-generaal van de Inspectie Leefomgeving en Transport de ambtenaar die namens Nederland, inclusief de administratie, verantwoordelijk is voor de operationele uitvoering van onderhavige beschikking. Voorts kan met het oog op verificatiedoeleinden informatie verkregen worden bij de onafhankelijke certificeringsorganisatie Kiwa.

⁸ Richtlijn (EU) 2019/1159 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot wijziging van richtlijn 2008/106/EG inzake het minimumopleidingsniveau van zeevarenden en tot intrekking van richtlijn 2005/45/EG betreffende de wederzijdse erkenning van door de lidstaten afgegeven bewijzen van beroepsbekwaamheid van zeevarenden (PB L 188 van 12.7.2019, blz. 94).

en voorziet de beschikking erin dat hier in voorkomend geval over gerapporteerd wordt, opdat het Comité van Ministers de beschikking zo nodig kan wijzigen. Deze vraagstukken kunnen worden aangekaart op dezelfde wijze, en binnen dezelfde werkgroep, als voorzien voor het geval dergelijke vraagstukken zich voordoen in het kader van de uitvoering van beschikking M (2016) 6 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de intra-Benelux wederzijdse erkenning van maritieme trainingsinstituten en de door deze instituten afgegeven bekwaamheidsbewijzen voor zeevarenden.

Artikel 5

Dit artikel regelt de inwerkingtreding en de tenuitvoerlegging van deze beschikking. De Benelux-landen engageren zich om hun bestaande wet- of regelgeving zo nodig aan te passen om de beoogde erkenning zo spoedig mogelijk ten volle te realiseren. In het Koninkrijk België zijn de relevante voorschriften van richtlijn 2008/106/EG omgezet door middel van het reeds genoemde Koninklijk besluit van 24 mei 2006 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor zeevarenden. In het Koninkrijk der Nederlanden is de richtlijn omgezet door middel van de Wet Zeevarenden⁹ en de erop gebaseerde gedelegeerde regelgeving. De uitvoering van deze beschikking impliceert in eerste instantie dat deze twee Benelux-landen elkaars vaarbevoegdheidsbewijzen met een beperking tot reizen nabij de kust erkennen zonder aanvullende eisen te stellen. Dit veronderstelt naar verwachting geen formele wijziging van bovengenoemde of de ermee aanverwante rechtshandelingen. Aan Luxemburgse zijde zijn geen uitvoeringsmaatregelen aan de orde, nu Luxemburg geen dergelijke vaarbevoegdheidsbewijzen afgeeft, noch over kustwateren beschikt; zoals gezegd belet dit niet dat de voordelen van deze beschikking tevens gelden ten aanzien van Luxemburgse zeevarenden of schepen.

⁹ Wet van 11 december 1997, houdende regels omtrent de bemanning van zeeschepen (Zeevaartbemanning-wet) (Staatsblad 1997, nr. 757); opschrift gewijzigd per 20 augustus 2013.

